

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/98/EF
af 17. november 2003
om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktaten fastslår, at der skal oprettes et indre marked og indføres en ordning, der sikrer, at konkurrencen i det indre marked ikke fordrejes. Harmonisering af medlemsstaternes regler og praksis for udnyttelse af den offentlige sektors informationer bidrager til gennemførelsen af disse målsætninger.
- (2) Udviklingen hen imod et informations- og videnssamfund påvirker tilværelsen for hver eneste borger i Fællesskabet bl.a. ved, at de får adgang til og mulighed for at tilegne sig viden på nye måder.
- (3) Digitalt indhold spiller en stor rolle i denne udvikling. Indholdsproduktion har i de seneste år ført til, at der i hurtigt tempo er skabt nye job, og tendensen fortsætter. De fleste af disse jobs skabes i små nystartede virksomheder.
- (4) Den offentlige sektor indsamler, producerer, reproducerer og formidler et bredt spektrum af information på mange områder, som f.eks. information om sociale forhold, økonomi, geografi, vejrforhold, turisme, erhvervsforhold, patentrettigheder og uddannelse.

(5) Et af hovedformålene med oprettelsen af det indre marked er at skabe betingelser, der fremmer udviklingen af tjenesteydelser, som dækker hele Fællesskabet. Den offentlige sektors informationer er et vigtigt kildemateriale for produkter og tjenester med digitalt indhold, og de vil få stadig større betydning som indholdsressource til de mobile indholdstjenester, der er under udvikling. En bred geografisk dækning på tværs af grænserne er også vigtig i denne forbindelse. Mere vidtgående muligheder for at videreanvende den offentlige sektors informationer bør bl.a. give de europæiske virksomheder mulighed for at udnytte disses potentiale og bidrage til økonomisk vækst og jobskabelse.

(6) Der er betydelige forskelle mellem medlemsstaternes regler og praksis vedrørende udnyttelsen af informationskilder fra den offentlige sektor, hvilket forhindrer udnyttelse af denne vigtige informationskildes fulde økonomiske potentiale. De offentlige myndigheders tradition for udnyttelse af den offentlige sektors informationer har også udviklet sig meget forskelligt. Der bør tages højde herfor. Der bør derfor sikres et minimum af harmonisering af nationale regler og praksis for anvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor i tilfælde, hvor forskelle i nationale regler og praksis eller manglende klarhed hindrer et velfungerende indre marked og en hensigtsmæssig udvikling af informations-samfundet i Fællesskabet.

(7) Uden et minimum af harmonisering på fællesskabsplan risikerer man endvidere, at national lovgivning, som allerede er indført i en række medlemsstater som svar på de teknologiske udfordringer, fører til endnu større forskelle. Følgerne af en sådan lovgivningsmæssig forskel og uvished vil få større betydning, efterhånden som informationssamfundet udvikles. Informationssamfundet har allerede øget den grænseoverskridende udnyttelse af information betydeligt.

(8) Der er behov for en generel ramme for betingelserne for videreanvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor for at sikre rimelige, forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende betingelser for videreanvendelse af sådanne informationer. Offentlige myndigheder indsamler, producerer, reproducerer og formidler dokumenter med henblik på at varetage deres offentlige opgaver. Brug af sådanne dokumenter til andre formål betegnes som videreanvendelse. Medlemsstaternes politikker kan gå videre end de minimumsstandarder, der er fastsat i dette direktiv, og tillade en mere vidtgående videreanvendelse.

⁽¹⁾ EFT C 227 E af 24.9.2002, s. 382.

⁽²⁾ EUT C 85 af 8.4.2003, s. 25.

⁽³⁾ EUT C 73 af 26.3.2003, s. 38.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 12.2.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 26.5.2003 (EUT C 159 E af 8.7.2003, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 25.9.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 27.10.2003.

- (9) Dette direktiv indeholder ikke en forpligtelse til at tillade videreanvendelse af dokumenter. Det er fortsat medlemsstaterne eller den berørte offentlige myndighed, der træffer beslutning om tilladelse til videreanvendelse. Dette direktiv bør finde anvendelse på dokumenter, som gøres tilgængelige til videreanvendelse, når offentlige myndigheder udsteder licens til, sælger, formidler, udveksler eller udleverer informationer. For at undgå krydssubsidiering bør videreanvendelsen også omfatte yderligere brug af dokumenter inden for en sådan myndighed til aktiviteter, der falder uden for dens offentlige opgave. Aktiviteter, der falder uden for de offentlige opgaver, vil typisk være levering af dokumenter, der udelukkende udarbejdes og opkræves gebyr for på et kommercielt grundlag og i konkurrence med andre på markedet. Definitionen af »dokument« bør ikke omfatte computerprogrammer. Direktivet er baseret på de eksisterende aktindsigtsordninger i medlemsstaterne og ændrer ikke de nationale regler for adgang til dokumenter. Det finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor borgere eller virksomheder i henhold til den relevante aktindsigtsordning kun kan få et dokument udleveret, hvis de kan dokumentere en særlig interesse. På fællesskabsplan anerkendes det i artikel 41 (retten til god forvaltning) og 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, at enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat har ret til aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter. Offentlige myndigheder bør opfordres til at give adgang til videreanvendelse af alle dokumenter, de er i besiddelse af. Offentlige myndigheder bør fremme og tilskynde til videreanvendelse af dokumenter, herunder officielle tekster af lovgivningsmæssig og administrativ art, i de tilfælde, hvor den offentlige myndighed er beføjet til at give tilladelse til videreanvendelsen.
- (10) Definitionerne af »offentlig myndighed« og »offentligt retligt organ« er taget fra direktiverne om offentlige indkøb (92/50/EØF ⁽¹⁾, 93/36/EØF ⁽²⁾, 93/37/EØF ⁽³⁾ og 98/4/EF ⁽⁴⁾). Offentlige virksomheder er ikke omfattet af disse definitioner.
- (11) I dette direktiv fastlægges en generisk definition af udtrykket »dokument« i overensstemmelse med udviklingen i informationssamfundet. Den dækker enhver gengivelse af dokumenter, faktiske omstændigheder eller informationer — og enhver samling af sådanne dokumenter, faktiske omstændigheder eller informationer — uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd-, billed- eller audiovisuelle optagelser), som en offentlig myndighed er i besiddelse af. Ved et dokument, som en offentlig myndighed er i besiddelse af, forstås et dokument, som den offentlige myndighed har ret til at tillade videreanvendelse af.
- (12) Fristen for besvarelse af anmodninger om videreanvendelse bør være rimelig og i overensstemmelse med de tilsvarende frister for anmodninger om aktindsigt i henhold til de relevante aktindsigtsordninger. Rimelige frister i hele Unionen vil fremme udviklingen af nye samlede informationsprodukter og -tjenester på europæisk plan. Så snart en anmodning om videreanvendelse er imødekommet, bør de offentlige myndigheder stille de pågældende dokumenter til rådighed inden for et tidsrum, som muliggør fuld økonomisk udnyttelse af dokumenterne. Dette er især vigtigt for indhold af dynamisk art (f.eks. trafikdata), hvis økonomiske værdi afhænger af, om det er umiddelbart tilgængeligt og bliver ajourført regelmæssigt. Såfremt der anvendes licenser, kan adgang til dokumenter inden for et rimeligt tidsrum være en del af licensbetingelserne.
- (13) Mulighederne for videreanvendelse kan forbedres ved at begrænse behovet for at overføre papirdokumenter til elektronisk format eller behandle digitale filer, så de bliver kompatible. Derfor bør de offentlige myndigheder sikre, at deres dokumenter er tilgængelige i alle allerede eksisterende formater og sprogversioner og, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i elektronisk form. De offentlige myndigheder bør se velvilligt på anmodninger om uddrag af eksisterende dokumenter, når det er en simpel ekspeditionssag at efterkomme en sådan anmodning. De bør imidlertid ikke være forpligtet til at stille uddrag af dokumenter til rådighed, hvis det medfører et uforholdsmæssigt stort arbejde. For at fremme videreanvendelse bør de offentlige myndigheder, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, stille egne dokumenter til rådighed i et format, der ikke er baseret på specifik software. Når det er muligt og hensigtsmæssigt, bør myndighederne tage hensyn til handicappedes muligheder for videreanvendelse af dokumenterne.
- (14) Såfremt der opkræves gebyrer, må den samlede indtægt ikke overstige de samlede omkostninger ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling af dokumenter samt en rimelig forrentning af investeringerne under behørig hensyntagen til kravene om, at de pågældende offentlige myndigheder i givet fald skal være selvfinansierende. Produktion omfatter fremstilling og behandling, og formidling kan også omfatte brugerstøtte. Omkostningsudligning samt en rimelig forrentning af investeringerne udgør i overensstemmelse med de regnskabsprincipper og den omkostningsberegningss metode, der gælder for de pågældende offentlige myndigheder, en øvre grænse for gebyrerne, da alt for høje priser bør undgås. Den øvre grænse for gebyrerne i dette direktiv berører ikke medlemsstaternes eller de offentlige myndigheders ret til at anvende lavere gebyrer eller slet ingen gebyrer, og medlemsstaterne bør tilskynde de offentlige myndigheder til at stille dokumenter til rådighed mod gebyrer, som ikke overstiger marginalomkostningerne til reproduktion og formidling af dokumenterne.

⁽¹⁾ EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF (EFT L 285 af 29.10.2001, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2001/78/EF.

⁽³⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54. Senest ændret ved direktiv 2001/78/EF.

⁽⁴⁾ EFT L 101 af 1.4.1998, s. 1.

- (15) Det er en forudsætning for udviklingen af et informationsmarked i Fællesskabet, at betingelserne for videreanvendelse af dokumenter fra den offentlige sektor er klare og offentligt tilgængelige. De potentielle brugere af dokumenterne bør derfor orienteres klart om alle vilkår for videreanvendelse af dokumenter. Medlemsstaterne bør, når det er relevant, tilskynde til oprettelse af online-registre over tilgængelige dokumenter med henblik på at fremme og lette anmodninger om videreanvendelse. Når der ansøges om videreanvendelse af dokumenter, bør ansøgere underrettes om muligheder for at påklage afgørelser eller praksis, som berører dem. Dette vil navnlig være vigtigt for små og mellemstore virksomheder, som ikke er fortrolige med samspillet med offentlige myndigheder i andre medlemsstater og klagemuligheder i den forbindelse.
- (16) Offentliggørelse af alle alment tilgængelige dokumenter, som den offentlige sektor er i besiddelse af — ikke kun vedrørende den politiske proces, men også den retlige og administrative procedure — er et vigtigt instrument med henblik på at styrke retten til viden, som er et grundlæggende demokratisk princip. Denne målsætning finder anvendelse på alle institutionelle niveauer, både på lokalt, nationalt og internationalt plan.
- (17) I nogle tilfælde vil videreanvendelse af dokumenter finde sted uden nogen licensaftale. I andre tilfælde vil der blive udstedt en licens, der fastsætter betingelser for licenshaverens videreanvendelse af dokumentet, der omfatter spørgsmål som erstatningsansvar og korrekt anvendelse af dokumenterne, garanti for, at der ikke foretages ændringer, og angivelse af kilden. Når offentlige myndigheder udsteder licens til videreanvendelse af dokumenter, bør licensbetingelserne være rimelige og gennemsigtige. Online-standardlicenser kan også spille en vigtig rolle i den forbindelse. Medlemsstaterne bør derfor stille standardlicenser til rådighed.
- (18) Beslutter den kompetente myndighed ikke længere at stille bestemte dokumenter til rådighed til videreanvendelse eller at ophøre med at ajourføre dem, bør den offentliggøre beslutningen herom, så snart det kan lade sig gøre, og, såfremt det er muligt, i elektronisk form.
- (19) Betingelserne for videreanvendelse bør være ikke-diskriminerende for sammenlignelige kategorier af videreanvendelse. De bør f.eks. ikke hindre gebyrfri udveksling af oplysninger mellem offentlige myndigheder i forbindelse med udførelsen af deres offentlige opgaver, selv om andre parter skal betale gebyr for videreanvendelse af de samme dokumenter. De bør heller ikke hindre, at der vedtages en differentieret gebyrpolitik for henholdsvis kommerciel og ikke-kommerciel videreanvendelse.
- (20) Offentlige myndigheder bør overholde konkurrencereglerne, når de fastlægger principperne for videreanvendelse af dokumenter, idet de så vidt muligt skal undgå aftaler om eneret med private partnere. Det kan imidlertid nogle gange være nødvendigt med eneret til videreanvendelse af bestemte dokumenter fra den offentlige sektor af hensyn til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse. Dette kan være tilfældet, hvis intet kommercielt forlag vil offentliggøre informationen uden en sådan eneret.
- (21) Nærværende direktiv bør gennemføres og anvendes i fuld overensstemmelse med principperne om beskyttelse af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.
- (22) Direktivet berører ikke tredjemands intellektuelle ejendomsrettigheder. For at der ikke skal opstå tvivl, må det præciseres, at udtrykket »intellektuelle ejendomsrettigheder« kun omfatter ophavsret og beslægtede rettigheder (herunder sui generis-former for beskyttelse). Direktivet finder ikke anvendelse på dokumenter, der er omfattet af industriel ejendomsret, såsom patenter, registrerede design og varemærker. Direktivet berører endvidere ikke eksistensen af eller ejendomsretten til offentlige myndigheders intellektuelle ejendomsrettigheder, og det begrænser heller ikke udøvelsen af sådanne rettigheder ud over de grænser, som direktivet fastsætter. Forpligtelserne i dette direktiv bør kun gælde i det omfang, disse er forenelige med bestemmelserne i internationale aftaler om beskyttelse af intellektuel ejendomsret, især Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker (»Bernerkonventionen«) og aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (»TRIPS-aftalen«). Offentlige myndigheder bør dog udøve deres ophavsret på en måde, der letter videreanvendelse af informationerne.
- (23) Redskaber, der hjælper potentielle brugere med at finde dokumenter, som er tilgængelige til videreanvendelse, og betingelserne for videreanvendelse kan i høj grad gøre det lettere at anvende den offentlige sektors dokumenter på tværs af grænserne. Derfor bør medlemsstaterne påse, at der findes praktiske ordninger, som hjælper brugerne i deres søgning efter dokumenter, der er tilgængelige til videreanvendelse. Lister, der så vidt muligt bør være tilgængelige online, over de vigtigste dokumenter (dokumenter, som videreanvendes i udstrakt grad, eller som egner sig til dette formål) og webportaler, hvorfra der er adgang til decentraliserede lister over informationskilder, er eksempler på sådanne praktiske ordninger.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (24) Dette direktiv berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet⁽¹⁾ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser⁽²⁾. Det fastlægger betingelserne for offentlige myndigheders udøvelse af deres intellektuelle ejendomsret i det indre informationsmarked i forbindelse med tilladelse til videreanvendelse af dokumenter.
- (25) Målene for dette direktiv er at fremme etablering af informationsprodukter og -tjenester i hele Fællesskabet, som er baseret på dokumenter fra den offentlige sektor, at øge private virksomheders effektive grænseoverskridende brug af dokumenter fra den offentlige sektor for at skabe informationsprodukter og -tjenester af forøget værdi og at begrænse konkurrencefordrejninger på fællesskabsmarkedet. Disse mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens reelle fællesskabsomfang og virkning bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Med dette direktiv bør opnås en minimumsharmonisering, hvorved yderligere skævheder i medlemsstaternes videre anvendelse af den offentlige sektors dokumenter undgås —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastlægger et minimum af regler for videreanvendelse og midler til i praksis at fremme videreanvendelse af eksisterende dokumenter, som medlemsstaternes offentlige myndigheder er i besiddelse af.
2. Direktivet gælder ikke for:
  - a) dokumenter, hvis tilvejebringelse ikke er omfattet af de pågældende offentlige myndigheders offentlige opgaver som fastsat ved lov eller andre retsfor skrifter i medlemsstaten eller, i mangel heraf, som fastlagt i overensstemmelse med almindelig administrativ praksis i medlemsstaten
  - b) dokumenter, hvortil tredjemand besidder den intellektuelle ejendomsret

⁽¹⁾ EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20.

- c) dokumenter, som er udelukket fra aktindsigt i henhold til medlemsstaternes regler herom, bl.a. af følgende grunde:
  - beskyttelse af den nationale sikkerhed (dvs. statens sikkerhed), forsvaret eller den offentlige sikkerhed
  - statistisk eller kommerciel fortrolighed
- d) dokumenter, som public service-radio- og -tv-selskaber, deres datterselskaber og andre organer eller deres underorganer er i besiddelse af i forbindelse med opfyldelse af public service-radio- og -tv-spredningsopgaver
- e) dokumenter, som uddannelses- og forskningsinstitutioner, f.eks. skoler, universiteter, arkiver, biblioteker og forskningsfaciliteter, er i besiddelse af, herunder i relevante tilfælde organisationer, der som opgave har overførsel af forskningsresultater
- f) dokumenter, som kulturinstitutioner, f.eks. museer, biblioteker, arkiver, orkestre, operaer, balletter og teatre, er i besiddelse af.

3. Dette direktiv er baseret på og berører ikke de eksisterende aktindsigtsordninger i medlemsstaterne. Dette direktiv finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor borgere eller virksomheder i henhold til aktindsigtsordningen skal dokumentere en særlig interesse for at få aktindsigt i dokumenterne.

4. Dette direktiv opretholder og griber på ingen måde ind i beskyttelsesniveauet for fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger i henhold til fællesskabslovgivningen og national lovgivning, og det ændrer navnlig ikke de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i direktiv 95/46/EF.

5. Forpligtelserne i dette direktiv gælder kun i det omfang, disse er forenelige med bestemmelserne i de internationale aftaler om beskyttelse af intellektuel ejendomsret, især Bernerkonventionen og TRIPS-aftalen.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »offentlig myndighed«: staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller offentligretlige organer
- 2) »offentligretligt organ«: ethvert organ
  - a) der er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke på det erhvervs- eller forretningsmæssige område
  - b) som er en juridisk person, og
  - c) hvis drift hovedsagelig er finansieret af staten, de regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer, eller hvis drift er underlagt disses kontrol, eller hvortil staten, de regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i organets administrative ledelse, bestyrelse eller tilsynsorgan

- 3) »dokument«:
- ethvert indhold uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk, lyd-, billed- eller audiovisuelle optagelser)
  - enhver del af et sådant indhold
- 4) »videreanvendelse«: fysiske eller juridiske persons brug af offentlige myndigheders dokumenter til andre kommercielle eller ikke-kommercielle formål end det oprindelige formål i forbindelse med den offentlige opgave, som dokumenterne blev udarbejdet til. Udveksling af dokumenter mellem offentlige myndigheder alene som led i varetagelse af deres offentlige opgaver betragtes ikke som videreanvendelse
- 5) »personoplysninger«: oplysninger som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 95/46/EF.

Artikel 3

Generelt princip

Når videreanvendelse af offentlige myndigheders dokumenter er tilladt, sikrer medlemsstaterne, at disse dokumenter videreanvendes til kommercielle eller ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i kapitel III og IV. Dokumenterne skal være tilgængelige i elektronisk form, såfremt det er muligt.

KAPITEL II

ANMODNINGER OM VIDEREANVENDELSE

Artikel 4

Krav til behandlingen af anmodninger om videreanvendelse

1. Offentlige myndigheder behandler, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, anmodninger om videreanvendelse elektronisk og giver ansøgeren adgang til at anvende dokumentet, eller, hvis der kræves licens, udarbejder licenstilbuddet til ansøgeren inden for en rimelig frist, der svarer til fristerne for behandling af anmodninger om aktindsigt.

2. Såfremt der ikke er fastlagt tidsfrister eller andre regler for udlevering af dokumenter inden for et rimeligt tidsrum, behandler de offentlige myndigheder anmodningerne og udleverer de dokumenter, der skal anvendes, til ansøgeren, eller, hvis der kræves licens, udarbejder licenstilbuddet til ansøgeren senest 20 arbejdsdage efter anmodningens modtagelse. Denne frist kan forlænges med yderligere 20 arbejdsdage, når der er tale om omfattende eller komplekse anmodninger. I sådanne tilfælde underrettes ansøgeren inden 3 uger efter den første anmodning om, at behandlingen kræver længere tid.

3. Såfremt der gives afslag på anmodningen, begrundes den offentlige myndighed dette over for ansøgeren på grundlag af de relevante bestemmelser om aktindsigt i den pågældende medlemsstat eller de nationale bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, herunder navnlig artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c), og artikel 3. Såfremt der gives afslag på grundlag af artikel 1, stk. 2, litra b), indsætter den offentlige myndighed en henvisning til den fysiske eller juridiske person, som er indehaver af rettighederne, når denne kendes, eller alternativt til den licensgiver, hvorfra den offentlige myndighed har indhentet det relevante materiale.

4. Et afslag på en anmodning skal indeholde oplysning om de klagemuligheder, ansøgeren har, såfremt han ønsker at påklage afgørelsen.

5. Offentlige myndigheder, der er omfattet af artikel 1, stk. 2, litra d), e) og f), er ikke forpligtet til at overholde kravene i denne artikel.

KAPITEL III

BETINGELSER FOR VIDEREANVENDELSE

Artikel 5

Tilgængelige formater

1. Offentlige myndigheder sikrer, at deres dokumenter er tilgængelige i alle allerede eksisterende formater eller i alle allerede eksisterende sprogversioner og, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, i elektronisk form. Dette indebærer ikke, at offentlige myndigheder er forpligtet til at fremstille eller tilpasse dokumenter for at efterkomme anmodningen, eller til at stille uddrag af dokumenter til rådighed, hvis det medfører et uforholdsmæssigt stort arbejde, der ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.

2. Det kan ikke under henvisning til dette direktiv kræves, at offentlige myndigheder fortsætter med at udarbejde en bestemt type dokumenter, for at de kan videreanvendes af en organisation i den private eller offentlige sektor.

Artikel 6

Gebyrprincipper

Såfremt der opkræves gebyrer, må den samlede indtægt fra udlevering og tilladelse til videreanvendelse af dokumenter ikke overstige omkostningerne ved indsamling, produktion, reproduktion og formidling af disse, samt en rimelig forrentning af investeringerne. Gebyrer bør være omkostningsbaserede inden for den relevante regnskabsperiode og beregnet i overensstemmelse med de regnskabsprincipper, der gælder for de pågældende offentlige myndigheder.

*Artikel 7***Gennemsigtighed**

Betingelser og standardgebyrer for videreanvendelse af offentlige myndigheders dokumenter fastlægges på forhånd og offentliggøres, såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt i elektronisk form. På anmodning angiver den offentlige myndighed beregningsgrundlaget for det offentliggjorte gebyr. Den pågældende myndighed skal også angive, hvilke faktorer der vil blive lagt til grund for beregningen af gebyrer i atypiske tilfælde. De offentlige myndigheder sikrer i forbindelse med ansøgninger om videreanvendelse af dokumenter, at ansøgere underrettes om muligheder for at påklage afgørelser eller praksis, som berører dem.

*Artikel 8***Licenser**

1. Offentlige myndigheder kan tillade videreanvendelse af dokumenter uden betingelser, eller de kan fastsætte betingelser, eventuelt gennem en licens, der omfatter relevante forhold. Disse betingelser må ikke begrænse mulighederne for videreanvendelse unødigt og må ikke benyttes til at begrænse konkurrencen.

2. I medlemsstater, hvor der anvendes licenser, sikrer medlemsstaterne, at standardlicenser til videreanvendelse af den offentlige sektors dokumenter, der kan tilpasses, så de imødekommer særlige licensansøgninger, er tilgængelige i digitalt format og kan behandles elektronisk. Medlemsstaterne tilskynder alle offentlige myndigheder til at benytte standardlicenser.

*Artikel 9***Praktiske ordninger**

Medlemsstaterne påser, at der findes praktiske ordninger, som gør det lettere at søge efter dokumenter, hvortil der er givet adgang, f.eks. lister, der så vidt muligt er tilgængelige online, over de vigtigste dokumenter og webportaler, hvorfra der er adgang til decentraliserede lister over dokumenter.

KAPITEL IV

IKKE-DISKRIMINERING OG LIGE HANDELSVILKÅR*Artikel 10***Ikke-diskriminering**

1. Betingelser for videreanvendelse af dokumenter skal være ikke-diskriminerende for sammenlignelige kategorier af videreanvendelse.

2. Hvis dokumenter videreanvendes af en offentlig myndighed til dens kommercielle aktiviteter, som falder uden for myndighedens offentlige opgaver, skal der gælde de samme gebyrer og andre betingelser for udlevering af dokumenter til disse aktiviteter, som er gældende for andre brugere.

*Artikel 11***Forbud mod aftaler om eneret**

1. Alle potentielle markedsoperatører skal have mulighed for at videreanvende dokumenter, også selv om en eller flere markedsoperatører allerede udnytter værdiforøgede produkter på grundlag af sådanne dokumenter. Kontrakter eller andre ordninger mellem de offentlige myndigheder, der besidder dokumenterne, og tredjemand må ikke tildele eneret.

2. Såfremt eneret er nødvendig for leveringen af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse, skal begrundelsen for enerettens tildeling revurderes med jævne mellemrum og under alle omstændigheder hvert tredje år. De aftaler om eneret, der indgås efter dette direktivs ikrafttræden, skal være gennemskuelige og offentligt tilgængelige.

3. Eksisterende aftaler om eneret, der ikke opfylder betingelserne for undtagelsen i stk. 2, skal ophøre ved kontraktens udløb eller under alle omstændigheder senest den 31. december 2008.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 12***Gennemførelse**

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. juli 2005. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

*Artikel 13***Revision**

1. Kommissionen tager anvendelsen af dette direktiv op til revision senest den 1. juli 2008 og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet resultatet af denne revision og eventuelle forslag til ændring af direktivet.

2. Revisionen skal især dreje sig om direktivets anvendelsesområde og virkning, herunder omfanget af stigningen i anvendelsen af den offentlige sektors dokumenter, konsekvenserne af anvendelsen af gebyrprincippet og anvendelsen af officielle tekster af lovgivningsmæssig og administrativ art, samt yderligere muligheder for at gøre det indre marked mere velfungerende og fremme udviklingen i den europæiske indholdsindustri.

Artikel 14

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 2003.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

G. ALEMANN

Formand